

איכה ישבה בדרך העיר רבתי עם היתה
נאלמנה רבתי בגוים שרתי במדינות היתה
למס
בנו תבכה בלילה ודמעתה
על לחיה אין לה מנוחם מכל אהביה כל רעה
בגדו בה היו לה לאימים
גלתה

יהודה מעלי ומרוב עבודה היא ישבה בגוים
לא משאה מנוח כל רדפיה השיגיה בין
המצרים
דרטי ציון אבניה מבלי
באי מועד כל שעריה שובמין כהנה אגוזים
בתולתיה צגות והיא מר לה
היו
שריה לראש אבניה שלכו כי יהיה הנה על רב
פשיעה עולתיה הלכו שבי לפני ער

וישא מן בה ציון כל הדרה היו
שריה נאילים לא משאו מרעה וילכו בלא כח
לפני רודף
זכרה ירושלם

ימי עניה ומרודיה כל מזמדיה אשר היו מימי
בדם בתפל עמה ביד ער ואין עוזר לה ראיה
צרים שחקו על משבתה
זלזל
זלזלה ירושלם על כן לנדה היתה כל מכבדיה
הזלזלה כי ראו ערותה גם היא אגוזיה ותשם
אחור
טמאתה בשוליה לא

זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנוחם לה ראיה
יהיה את עני כי הגדיל אוב
יד

פרש ער על כל מזמדיה כי ראתה גוים באו
מקדשה אשר צויתה לא יבאו בקהל לך
כל עמה אגוזים מבקשים

לחם גתנו מזמדיהם באטל להשיב נפש ראיה
יהיה והביטה כי הייתי זלזלה
לא

אליכם כל עבדי דרך הביטו וראו אם יש מטאמ
כמכאמי אשר עולל לי אשר הנה יהיה ביום
חרון אפו
ממרום

שלחו אש בעצמותי וירדנה פרש רשת לרגלי
השיבני אחור נתנני שממה כל היום דוה

צשקד על פשעי בידו ישחרג
עלו על שוארי הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא
אוכל קום
סלה כל אבירי אדני

בקרבי קרא עלי מועד לשער בחורי גת דרך
אדני לבתולת בת יהודה
על

אלה אני בוכיה עיני עיני ירדה ביום כי רחוק
ממני מנוחם משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר
אויב
פרשה ציון בידיה אין

מנוחם לה צוה יהוה ליעקב סביביו צריו היתה

ירושלם לצדה ביניהם

צדיק

הוא יהוה כי פיהו מריתי שמועו צא כל עמו
וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי

קראתי למאהבי המה רמוצי כהני
וזקני בעיר גועו כי בקשו אכל כמו וישבו את
נפשם ראה יהוה כי צר לי מעי

חמרמרו זהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוזק
שכלה חרב בבית כמות שמועו

כי גאגזה אני אין מנחם לי כל איבי שמועו רעתי
ששו כי אתה עשית הנאת יום קראת ויהיו
תבא כל רעתם לפניך כמוצי

ועולל כמו כאשר עוללת לי על כל פשעי כי
רבות אגזתי ולבי דוי

איכה יעני באפו אדני את בת ציון השליך
משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם
הגלוי ביום אפיו בלע

אדני לא חמל את כל צאות יעקב הרס בעברתו
מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה
ושריה גזע בחורי אף כל קרן

ישראל השים אזור ימינו מפני אויב ויבער ביעקב
כאש להנה אכלה סביב דרך

קשתו כאויב געב ימינו כער ויהרג כל מחמדיו
עין באהל בת ציון שפך כאש חומתו
היה אדני כאויב בלע ישראל

בלע כל ארמנותיה שחת מבצרי וירב בבת
יהודה תאניה ואניה נחמוס כגן

שכו שחת מעדו שכח יהוה בציון מועד ושבת
וינאץ בזעם אפו מלך וכחן גזח

אדני מבחוז נאר מקדשו הסגיר ביד אויב חומת
ארמנותיה קול גתו בבית יהוה כיום מועד

חשב יהוה להשחית חומת
בת ציון גטה קו לא השים ידו מבלע ויאבל חל
וחומת יחדו אמללו טבעו

בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה
ושריה בגים אין תורה גם צביאיה לא מצאו חזון
מיתה ישבו לארץ

ידמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חזרו
שקים הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלם

כלו בדמעות עיני
חמרמרו מעי צשפך לארץ כבדי על שבר בת
עמי בעטף עולל וינזק ברחבות קריה

לאמתם יאמרו איה דגן ויין בהתעטפם

כחולל ברחבות עיר בהשתפך זפשם אל זיק
אמותם

אדמה לך הבת ירושלם מה אשזה לך ואצחמך
בתולה בת ציון כי גדול כים שצרך מי ירפא לך
צביאיך זזו לך שוא ותפל ולא

גלו על עונך להשיב שביתך ויזזו לך משאות
שוא ומדוחים ספקו עליך

כפים כל עברי דרך שרקו וינעו ראשם על בת
ירושלם הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי מישוש
לכל הארץ פצו עליך פיהם כל

איבך שרקו ויזרקו שן אמרו בלענו אך זה היום
שקוינהו מצאנו ראינו עשה

יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי
קדם הרס ולא זכוכ וישמח עליך אויב הרים
קרן צריך

לבם אל אדני חומת בת ציון הורידו כחולל
דמעה יומם ולילה אל התני פוגת לך אל תדם
בת עינך קומי רני בליל

לראש אשמרות שפכי כמים לבך זכזז פני אדני
שאי אליו כפוך על זפש עוללך העטופים ברעב
בראש כל חוצות ראה

יהוה והביטה למי עוללת כה אם תאכלנה זשים
פרים עללי טפוחים אם יהרג במקדש אדני כהן
תבוא שכבו לארץ חוצות

זער וקן בתולתי ובחורי זפלו בחרב הרגת בים
אפך שבחת לא חמלת תקרא

כיום מועד בגורי מסביב ולא היה בים אף
יהוה פליט ושריד אשר טפחת ורביתי אפי
כלם

אני הגבר ראה עני בשבט עברתי
אותי צהג ולך חשך ולא
אך בי ישב יהפך ידו כל

במה שכים
גדר בעדי
גם

כי אזעק ואשוע שחתם תפלותי
גדר דרכי בגזית נתובתי
דב ארם הוא לי ארנה

דרכי סורר ויפשחני
דרכ קשתות ויצעני

עוה
במסתרם
שמני שמם

כמטרא לחזק

הביא בכליתי

בני אשפתו

הייתי

שחזק לכל עמי צניעותם כל היום

השביעני במרורים הרוני

לענה

ויגרס בחזקת עשני

הכפישני באפר

ותצנח משכום

צפשי צשיתי טובה

ואמר אבד

צצחי ותחלתי מיהוה

זכר

עני ומרודי לענה וראש

זכור תזכור ותשיחז עלי

צפשי

זאת אשים אל לבי על כן

אוחיל

חסדי יהוה כי לא תמצו

חדשים

כי לא כלו רחמי

לבקרים רבדה אמוצתך

חלקי יהוה אמרה צפשי על כן אוחיל

לו

שוב יהוה לקו לצפשי

תדרשני

שוב ויחיל ודומם

לתשועת יהוה

שוב לגבר כי ישא

על בצעוריו

ישב בדרך וידם כי

צל עליו

יתן בעפר פיהו אולי

יש תקוה

יתן למטהו לחי ישבע

בחרפה

כי לא יצח לעולם

אדני

כי אם הוצה ורחם כרב

חסדיו

כי לא ענה מלבו ויגה בני

איש

לדכא תחזת רגליו כל

אסירי ארץ

להטות משפט גבר

צד פני עליון

לעות אדם בריבו

אדני לא ראה

מי זה אמר ותהי

אדני לא שוה

מפי עליון לא

תצא הרעות והשוב

מה

יתאונן אדם חי גבר על חטאו

צופשה דרכיו וצחקרה וצשובה עד

יהוה

צשא לצננו אל כפים אל אל

בשמים

צחצו פשענו ומרינו אתה

לא סלחת

סכותה באף ותרדפנו

הרגת לא חמלת

סכותה בעצן

לך מעבור תפלה

סחי

ומאוס תשימונו בקרב העמים

פצו עליו פיהם כל

איבינו

פחד ופחת היה לנו השאת

והשבר

פלגי מים תרד עינו על

שבר בת עמי

עיוני צגרה ולא

תדמה מאין הפגות
ורא יהוה משמים
לנפשי מכל בנות עירי
צדוטי כצפור איבי חזם

עד ישהיף
עיני עוללה
צוד

צמתו בבור חיי וידו אבן
צפו מים על ראשי אמרת
קראתי שמך יהוה
קולי שמעת אל
תעלם אזרך לרוחתי לשועתי

קרבת ביום אקראך אמרת אל
רבת אדצי ריבי נפשי גאלת
ראיתה יהוה עותתי שפטה
ראיתה כל נקמתם כל
שמעת חרפתם
יהוה כל מזשבתם עלי
קמי והציונם עלי כל היום

שבתם וקומתם הביטה אלי
תשיב להם צמול
תהן להם
תרדף

היה כמעשה ידיהם
מגנת לב תאלתך להם
באף ותשמידם מתחת שמי יהוה
איכה יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשבתפכזה
אבני קדש בראש כל חוצות
בני ציון היקרים המסלמים בפז
איכה נחשבו לצבלי חרש מעשה ידי יוצר
גם תנזן חלצו שד היציקו

צוריהן בת עמי לאכזר כי ענים במדבר
דבק לשון יוצק אל חכו בצמא
עוללים שאלו לחם פרש אין להם
האכלים למעדרים נשמו בחוצות האמנים
עלי תולע חבקו אשפתות
ויגדל

עון בת עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו רגל ולא
חלו בה ידים
זכו נזיריה כושלג
נחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם

חשך כושחזר תארם לא
זכרו בחוצות צפר עורם על עצמם יבש היה
כעץ
חרב מחללי רעב שהם יזבו מדקרים מתנובת
שדי
רוחמניות בשלו ילדיהן היו לברות כמו בשער
בת עמי
חמתו שפך חרון אפו ויצת אש בציון ותאכל

יסודתיה

לא האמינו מלכי

ארץ וכל ישרי העל כי יבא ער ואיב בשערי ירושלם

מהזמאות צביאה עונת

כהגיה השפכים בקרבה דם צדיקים

נעו עירם בחוצות צגאלו בדם

בלא יוכלו יגעו בלבשיהם

טמא קראו כמו סורו סורו אל תגעו כי נצו גם געו

אמרו בגוים לא יוספו לגור

יהיה חלקם לא יוסיף להביטם פני כהנים לא

נשארו זקנים לא חגגו

תכלית ענינו אל עזרתנו העל בעפיתנו עפיתנו

אל גוי לא ישע

מלכת ברחובותיו קרב קצנו מלאו ימיו כי בא

קצנו

מגשרי שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו

לנו

יהיה נלכד בשחייתם אשר אמרנו בעלנו צחיה

בגוים

ישבתי בארץ עויף גם עליך העבר כוס השכרי

ותתערי

עונך בת ציון לא יוסף להגלותך פקד עונך בת

אדם גלה על חטאתיך

זכר יהיה מה היה לנו הניט וראה את חרפתנו

נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לזכרים יהומים

היינו אין אב אמתינו כאלמוניות מימינו בכסף

שתינו עשינו במחיר יבאו על שוארנו צרדפנו

יגענו לא הוצח לנו משרים אהנו יד אשור לשבע

לזם אבותינו חטאו איתם אהנו עונתיהם סבלנו

עבדים משלנו בנו פרק אין מידם בעפשנו צביא

לחמנו מפני חרב המדבר עורנו כחצור נכמרו

מפני זלעפות רעב נשים בציון ענו בתלה בערי

יהודה שרים בידם גתלו פני זקנים לא נהדרו

בחורים טחוזן נשארו ונערים בעץ כשלו זקנים

משער שבתו בחורים מהננותם שבת משוש

לבנו נהפך לאבל מחלנו נפלה עטרת ראשנו

אוי צא לנו כי חטאנו על זה היה דוה לבנו על

אלה חשכו עינינו על הר ציון ששמים שועלים

הלכו בו

אתה יהיה לעולם תשב כסאך לדור ודור למה

לנצח תשכחנו תעזבנו לארך ימים השיבנו

יהיה אליך ונשוב חדש ימינו כקדם כי אם מאס

מאסתנו קצפת עלינו עד מאד